

ἔχοι τὸν οἶκον, τὸ φροντιστήριον δηλαδή, ὅπερ ἡμῖν κάλλισον καὶ πολυτελέστατον ὠνήσατο, οὐπερ οὐδεὶς τῶν ἐν Ῥώμῃ εὐπατριδῶν μεγαλοπρεπέστερον κέκτηται. Χρημάτων δὲ πρόσδοτον ἡμῖν ἐπόρισσε περὶ δύο χιλιάδας χρυσίνων. Τοῦ δὲ χρόνου προϊόντος οἶαπερ ἂν ἡ περὶ τὸ μανθάνειν προθυμία τῶν νεανίσκων φαίνεται, καὶ ἡ περὶ τοὺς λόγους εὐφροσύνη καὶ ἡ ἐπίδοσις εἰς ἀρετὴν καὶ σοφίαν, τοιούτους καὶ τοὺς τῶν χρημάτων πόρους, καὶ τὰς τιμὰς, καὶ τὰς δωρεὰς ἐπιδώσειν αὐτοῖς ὑπέσχετο, καθάπερ εἰκός. Καιρὸς οὖν ἡμῖν ἅπασι τανῶν ὁμοθυμαδὸν εὐχέσθαι τῷ θεῷ ὑγιᾶ καὶ μακρόβιον διαφυλάττειν τὸν φιλοσοργότατον καὶ παναγιώτατον πατέρα καὶ τοὺς ἐκλαμπροτάτους καρδιάλεις. Δεῖ δὲ καὶ τοὺς νεανίας τούτους πάσῃ προθυμίᾳ καὶ σπουδῇ (ὅπερ καὶ ποιούντας ὀρώμεν αὐτούς) τῆς τῶν λόγων μελέτης ἐχομένους νύκτωρ καὶ μεθ' ἡμέραν τοῦ μανθάνειν καὶ τοῦ μελετᾶν ἐραστὰς εἶναι · ὑπὲρ τε τοῦ συνοίσειν αὐτοῖς ἰδίᾳ καὶ κοινῇ τῷ γένει παντὶ τῶν Ἑλλήνων, καὶ εὐδοξίαν προσεξήσειν μέλλοντος. Οὕτω γὰρ προσδοκᾶν εἰκὸς ἔσαι σὺν θεῷ τινὰς αὐτῶν τοιαύταις τοῦ μανθάνειν χωμένους ταῖς ἀφορμαῖς, τοῖς ἐν τοῖς λόγοις παιδείας ἐς ἄχρον ἀφίξεσθαι, ὡς πάντας μὲν ἡμᾶς ἦσιν ἑαυτοῖς καὶ τῇ πατρίδι, προσθήσω δὲ καὶ τῷ γένει παντὶ τῶν Ἑλλήνων ἀθάνατον μνησεύειν τὸ κλέος · ὅπερ οὐδὲ κατὰ μικρὸν ἡμῖν ἀμφισβεῖν ἐπεισιν · ἐφ' οἷσπερ εἰ καὶ μεῖζον ἢ κατ' εὐχὴν ἡμετέραν, ἀλλὰ τῷ πάντα δυναμένῳ θεῷ εὐχόμεθα, τὴν πάτριον σοφίαν καὶ τὴν βασιλικὴν ἡγεμονίαν ἡμῖν ἀναλαβεῖν ἐγγενέσθαι ποτέ · ἵνα τὸ τοῦ μεγάλου θεοῦ ὄνομα δοξασθῇ καὶ ἡ τῶν τὸν Χριστὸν σεβομένων ὀρθόδοξος πίστις ἀπανταχοῦ τῆς οἰκουμένης ἐπικρατῇ.

Σὺ δὲ μοι τέως εὐθύμει καὶ εὐτύχει, καὶ τὸν παναγιώτατον ἡμῶν οἰκουμενικὸν πατριάρχην ὡς ἀπ' ἐμοῦ καὶ τῆς ἐν Ῥώμῃ νεολαίας γονυπετῶς ἄσπασαι, καὶ σύστησον ἡμᾶς ἅπαντας ταῖς ἀγιωτάταις εὐχαῖς αὐτοῦ τε καὶ τῶν λοιπῶν ἐν τῇ μεγάλῃ ἐκκλησίᾳ θείων καὶ ἱερῶν ἀνδρῶν. Ἐρρωσο.

Ἀπὸ Ῥώμης, τοῦ αὐτοῦ ἔτους ἑκατομβαιῶνος 5^η φθίνοντος ¹.

Théodore Rhendios a copié les manuscrits 422 et 423 de Munich. Le 422 renferme une sorte de répertoire alphabétique en grec, qui a pour auteur Théodore Rhendios lui-même.

Le manuscrit 360 de Munich contient, entre autres choses, une paraphrase de la *Poétique* d'Aristote par Théodore Rhendios, à la

1. Cod. Vatic. græcus Ottob. 75, f. 151 verso à 152 recto.

